Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XIX. Warszawa, 23 lipca 1937 r. Nr 25.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Dróg Kołowych.

Uwaga. Poz. poz. 208 i 209 niniejszego Dziennika zawierają okólniki dawniejsze.

DZIAŁ DRÓG KOŁOWYCH.

192.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 kwietnia 1937 r. Nr 139 w sprawie międzynarodowej konwencji o sposobie opodatkowania obcokrajowych pojazdów mechanicznych.

Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości następujący okólnik Ministerstwa Skarbu:

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 lutego 1935 r.

L. D. IV. 41502/3/34

w sprawie międzynarowej konwencji o sposobie opdatkowania obcokrajowych pojazdów mechanicznych.

Do

Dyrekcji Ceł: we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu, Warszawie oraz Urzędów Celnych podległych tym Dyrekcjom.

W Dzienniku Ustaw Nr 98 z 1934 r. poz. 900 ogłoszona została Konwencja Międzynarodowa o sposobie opodatkowania obcokrajowych pojazdów mechanicznych, podpisana w Genewie dnia 30 marca 1931 r. zgodnie z oświadczeniem Rządowem z dnia 30 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 98, poz. 901), dotyczący Konwencji dokument ratyfikacyjny w imieniu Rządu Polskiego został złożony Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów dnia 15 czerwca 1934 r.

Konwencja ta przewiduje zwolnienia od pojazdów i opłat, któremi obciążony jest tuch pojazdów mechanicznych lub ich posiadanie.

W związku z tym w porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji wyjaśnia się, że obcokrajowe pojazdy mechaniczne, z wyłączeniem pojazdów służących do zarobkowego przewozu osób za wynagrodzeniem oraz pojazdów przeznaczonych do przewożenia towarów, wprowadzane są na czasowy pobyt do Polski, są wolne od opłaty na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego na warunkach następujących:

1) Ze zwolnienia korzystają pojazdy mechaniczne zarejestrowane: w Danii, Portugalii (bez kolonii), Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (łącznie z koloniami: Rodezją Południową i Nową Funlandią bez innych kolonii, protektoratów i terytoriów zamorskich i terytoriów znajdujących się pod zwierzchnością lub mandatem J. K. M. Brytjskiej), Belgii (bez kolonii) Luksemburgu, Hiszpanii, Włoszech, Szwecji, Holandii wraz z Indiami Holenderskimi, (Surinam i Curaçao), Bułgarii, Jugosławii, Wolnem Państwie Irlandii oraz Finlandii.

2) Zwolnienia dotyczą jedynie pojazdów mechanicznych, zaopatrzonych w międzynarodową książeczkę podatkową, wystawioną przez właściwą władzę tego terytorium, gdzie pojazd zarejestrowano, lub przez instyucję, upoważnioną do tego przez wspomnianą władzę; książeczka ta powinna być przedstawiana do wizowania (na stronicy 5 i następnych) w granicznych urzędach celnych przy wjeździe i wyjeździe. Jeżeli pojazd wjeżdża na podstawie książeczki podatkowej a wyjeżdża bez otrzymania w niej wizy wyjazdowej i bez możności ustalenia daty wyjazdu, to książeczkę należy uważać dla teryorium Polski za nieważną. Książeczka podatkowa ważna jest w ciągu jednnego roku od daty, wystawienia: zmiany właściciela lub posiadacza, oraz znaku rejestracyjnego odnotowuje w książeczce kompetentna władza lub upoważniona przez nią instytucja (strona 3 i 4 książeczki).

Książeczka jest sporządzona w języku lub językach urzędowych kraju wydającego, posiada okładkę koloru jasno-niebieskiego, na której zamieszczone jest tłumaczenie słów: „Międzynarodowa książeczka podatkowa" w językach państw, które przystąpiły do konwencji; książeczka ma format 135 × 218 mm i zawiera 48 stron numerowanych. Wzór książeczki podany jest jako załącznik do Konwencji.

3) Zwolnienie od opłaty obejmuje okres jednego lub więcej pobytów wynoszących łącznie 90 dni, przebytych na obszarze Polski w ciągu roku, liczonego od dnia wydania książeczki podatkowej do odpowiedniego dnia roku następnego. Przy obliczaniu okresu zwolnienia dzień, należy liczyć od północy do północy przy czym każda część doby liczy się za całą dobę; dnia wyjazdu nie wlicza się do okresu zwolnienia w tym przypadku, gdy pomiędzy dniem wjazdu a dniem wyjazdu upłynęło więcej niż jedna doba.

4) Gdy czasowy pobyt trwa jednorazowo lub łącznie dłużej niż 90 dni w ciągu roku, to za każdy przekroczony dzień pobytu pobiera się przy wyjeździe pojazdu za granicę opłatę według stawek ustalonych rozporządzeniem z dnia 12 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397).

W końcu zaznacza się, że zwolnienie przewidziane w Konwencji, o której mowa, nie dotyczy dodatku do podatków od materiałów pędnych, pobieranego na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

W końcu Ministerstwo Komunikacji nadmienia jeszcze, że po wydaniu przez Ministerstwo Skarbu powyższego okólnika do konwencji przystąpiły następujące państwa i terytoria: Szwajcaria, (Dz. U. R. P. z 1935 Nr 1, poz. 8), Kolonie brytyjskie: Cejlon, Cypr, Złote Wybrzeże: Kolonia Aszanti, terytoria Północne, Togo pod mandatem brytyjskim, a poza tym Hong-Kong, Jamajka, Malta, Wyspy nawietrzne: Greenda, Św. Łucji i Św. Wincentego (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 34, poz. 250), Rumunia i Z. S. R. R. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 91, poz. 583), Nigeria: a) Kolonia, b) Protektorat,

c) Kamerun pod mandatem brytyjskim, Sierra Leone (Kolonia i Protektorat) (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 48, poz. 353), Palestyna (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 64, poz. 465) oraz Turcja (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 30, poz. 336).

Zgłoszenia państw do konwencji jest każdorazowo ogłaszane w Dzienniku Ustaw wobec czego nie należy oczekiwać oddzielnych zawiadomień w tej sprawie.

Nr DR-134-1/1.

193.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 kwietnia 1937 r. Nr 140 w sprawie sposobu pobierania opłaty na rzecz P.F.D. od pojazdów mechanicznych wprowadzonych na czasowy pobyt.

Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości następujący okólnik Ministerstwa Skarbu:

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 września 1936 r.

L. D. IV. 19609/3/36.

w sprawie sposobu pobierania opłaty na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego od zagranicznych pojazdów mechanicznych, wprowadzonych na pobyt czasowy.

Do

Dyrekcj Ceł: we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie oraz wszystkich Urzędów Celnych podległych tym Dyrekcjom.

W związku z postanowieniami dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznvmi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32 z 1936 r., poz. 249), osoby przybywające na czasowy pobyt z poza obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, zagranicznymi pojazdami mechanicznymi. mogą niekiedy mieć przy wjeździe do tego obszaru trudności z nabyciem polskiej waluty, potrzebnej do uiszczenia opłat od pojazdów mechanicznych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, pobieranych w myśl § 8 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Skarbu z dnia 12 maia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 52 z 1933 r. poz. 397) przez organa wykonywujące odprawę celną i kontrolę skarbową.

Wobec powyższego, Ministerstwo Skarbu, po porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji, zezwala, aby, o ile płatnikowi iest to dogodniej, opłata na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego od zagranicznych pojazdów mechanicznych była całkowicie pobierana przy wyjeździe z obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, zamiast tego, aby być całkwicie lub częściowo pobieraną przy wjeździe, jak to przewiduje § 8 wymienionego rozporządzenia.

Jednakże, karta kontroli opłat musi być nadal zawsze wydawana przy wjeździe, a w przypadkach gdy przy wjeździe opłata nie została pobrana, należy wyraźnie i w widoczny sposób uczynić na tej karcie adnotację treści następującej:

„Opłata na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego przy wjeździe nie pobrana". Całkowitą opłatę za czasowy pobyt należy pobrać przy wyjeździe. (Pieczęć urzędowa i podpis urzędnika celnego).

Nr DR-16-1/1.

194.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 kwietnia 1937 r. Nr 141 w sprawie pojazdów konnych podlegających opłatom na rzecz P.F.D. i wymiaru opłat.

Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że w myśl postanowienia § 10 ust. 1 rozporządzenia z dn. 12 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397) opłaty, przewidziane w art. 8 ustawy o P.F.D. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352), mogą być wymierzane tylko od pojazdów konnych przedsiębiorstw, zarejestrowanych u władzy przemysłowej I instancji.

Stosownie do powyższego w razie wykrycia na obszarze województwa pojazdów konnych, używanych do zarobkowego przewozu towarów poza obrębem jednej gminy, a należących do przedsiębiorstw niezarejestrowanych u władzy przemysłowej należy przedewszystkim porozumieć się z właściwymi władzami przemysłowymi I instancji wymienionymi w art. 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468), w brzmieniu ustalonym ustawą z dn. 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350), co do pociągnięcia winnych do odpowiedzialności na podstawie art. 126 powyższego prawa i zarejestrowania tych przedsiębiorstw, a dopiero potym wymierzać opłaty od tych pojazdów konnych.

Opłaty od pojazdów konnych osobowych i ciężarowych należy w myśl § 11 ust. (2) rozporządzenia z dn. 12 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397) wymierzać za cały rok budżetowy, lub też, jeżeli przedsiębiorstwo uruchomiono w ciągu roku budżetowego, za czas od dnia potwierdzenia przez władzę przemysłową otrzymania zawiadomienia o rozpoczęciu wykonywania przewozów do końca roku budżetowego. W razie zaprzestania przewozu w ciągu roku budżetowego, opłaty należy pobrać tylko do

dnia zaprzestania działalności przewozowej. Postanowienia art. 12 ust. (1) ustawy o P.F.D. o zaokrągleniu czasu, przy wymiarze opłat do pełnych miesięcy stosuje się jedynie do pojazdów mechanicznych.

Opłaty od pojazdów konnych, przeznaczonych do jednoczesnego przewozu osób i towarów należy wymierzać, przy obecnym stanie prawnym, łącznie od nośności całego pojazdu oraz od miejsc. Przy wymiarze zaś opłat od pojazdów konnych, kursujących częściowo po drogach z twardą nawierzchnią, a częściowo po drogach gruntowych, należy stosować stawki opłat od pojazdów kursujących po drogach gruntowych, przewidziane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 405), zwiększone proporcjonalnie do długości odcinka drogi z twardą nawierzchnią.

Jeżeli np. pojazd konny osobowy kursuje wyłącznie po drodze gruntowej, to opłata wynosi 20 zł za jedno miejsce; jeżeli natomiast część przebiegu odbywa się po drodze z twardą nawierzchni to opłata ta powinna być obliczona według wzoru: $20 + 20 \times \frac{a}{b}$; gdzie 20 oznacza opłatę za 1 miejsce na drodze gruntowej, a — długość odcinka drogi z twardą nawierzchnią, b — długość całej drogi, po której pojazd kursuje.

Przykłady: 1) pojazd konny osobowy kursuje na linii długości 25 km, z których 12 km ma twardą nawierzchnię; Stawka opłaty od jednego miejsca wynosi: $20 + 20 \times \frac{12}{25} = 29{,}6$ zł.

2) Pojazd konny osobowy kursuje na linii 24 km, z których 12 km ma twardą nawierzchnię: stawka opłaty od 1 miejsca wyniesie: $20 + 20 \times \frac{12}{24} = 30$ zł

Stawka opłat od pojazdów konnych ciężarowych oblicza się w podobny sposób za 100 kg nośności według wzoru: $5 + 5 \times \frac{a}{b}$.

Aby ułatwić korzystanie z ulg przy opłacaniu należności za cały rok z góry należy w nakazach płatniczych podawać wysokość należności tak przy płacie ratami, jak i za cały rok zgóry.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki: Nr DR-20b V-1/1 z dn. 19 kwietnia 1935 r. i Nr DR-20-13/1, z dn. 30 listopada 1935 r.

Nr RD-20-6/2.

195.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 4 czerwca 1937 r. Nr 142 w sprawie kontroli opłat na rzecz P.F.D.

Przy potwierdzaniu w kartach kontroli opłat przez Urzędy Pocztowe wpłat na rzecz P.F.D. zdarzają się pomyłki, wskutek czego karty te nie zawierają niekiedy dokładnych danych co do kwot rzeczywiście uiszczonych na rzecz P.F.D.

Wobec powyższego Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że Kontrolerzy Ruchu, w celu usprawnienia i ułatwienia kontroli, powinni podawać w raportach z dokonanych czynności nietylko numery rejestracyjne pojazdów mechanicznych, których karty kontroli opłat wykazują zaległości w opłatach na rzecz P.F.D., lecz również numery rejestracyjne tych skontrolowanych pojazdów, których karty kontroli opłat zaległości nie wykazują, aby można było porównać wpłaty z zapisami w księdze bierczej.

Ponadto Ministerstwo Komunikacji zaznacza, że praca kontrolerów ruchu powinna być w miarę możności sprawdzona na miejscu przy sposobności wyjazdów służbowych urzędników Urzędu Wojewódzkiego.

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Nr DR-9-7/2 z dn. 14 marca 1936 r.

Nr DR-20-6/9.

196.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 czerwca 1937 r. Nr 143 w sprawie opłat na rzecz P.F.D. za przewozy doraźne.

Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że przy pobieraniu opłat za przewozy doraźne stosownie do postanowień § 5 rozporządzenia z dn. 12 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397) należy posługiwać się kartami kontroli opłat za przewozy doraźne według dołączonego wzoru Nr 1.

Karty te mogą być wydawane na jeden lub kilka dni na podstawie przedstawionego potwierdzenia o wpłaceniu odpowiedniej kwoty przez P.K.O.; jeżeli Urząd zwraca potwierdzenie, wydanie, karty należy na nim zaznaczyć.

Jeżeli Urząd Wojewódzki uzna po dokładnym zbadaniu, że przewóz nastąpi w warunkach, przewidzianych w art. 7, ust. (5), ustawy o P.F.D. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) t. j. gdy pojazd jest wynajęty doraźnie w całości, to należy wydać kartę kontroli według wzoru Nr 2.

Aby ułatwić zaopatrywanie się w karty kontroli opłat za przewozy doraźne (wzór Nr 1) Urząd Wojewódzki lub Komisariat Rządu na m. st. Warszawę może:

1) przekazać wydawanie kart powiatowym władzom administracji ogólnej, wszystkim lub niektórym,
2) upoważnić odpowiedzialne i zasługujące na zaufanie społeczne organizacje turystyczne, do wydawania kart pod bezpośrednią kontrolą Urzędu Wojewódzkiego, na warunkach określonych przez tenże Urząd.

Za organizacje zasługujące na zaufanie należy uważać organizacje, należące do Związku Polskich Towarzystw Turystycznych.

W obu wyżej wymienionych przypadkach Urząd Wojewódzki lub Komisariat Rządu na m.

st. Warszawę może wydawać karty kontroli już podpisane i ostemplowane, a powiatowe władze administracji ogólnej oraz organizacje społeczne, upoważnione do wydawania kart obowiązane są je wypełniać i rejestrować.

Karty kontroli opłat wzoru Nr 2 mogą wydawać tylko Urzędy Wojewódzkie.

Karty kontroli opłat wzoru Nr 1, jeżeli są wydawane przez Urzędy Wojewódzkie, mogą być wystawiane zasługującym na zaufanie przedsiębiorcom autobusowym bez oznaczenia daty przejazdu (daty użycia), którą może wpisać atramentem sam przedsiębiorca, dokonywujący doraźnego przewozu. Przedsiębiorcom, zasługującym na całkowite zaufanie, Urząd Wojewódzki może wyjątkowo wydawać karty bez oznaczania na nich również i drogi przewozu, aby ułatwić im dokonywanie doraźnych przewozów nieprzewidzianych, naprz. wycieczkowych.

Nr DR-20-6/3.

Wzór Nr 1. **Załącznik** do Okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr 143.

Str. 1.

.... dn. .... 193...... r.

(Nazwa Urzędu Wojewódzkiego)

Nr....................

KARTA KONTROLI OPŁAT.

Za przewóz doraźny autobusem........................ osobowym

Nr.................. marki..

z .... do ....

przez ....

i z powrotem przez ....

w dniu (dniach) ______________________ 193...... r.

uiszczono, z tytułu art. 7 ustęp (2) pkt. 2b ustawy o P. F. D. z dnia 3.II.1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 45/1933, poz. 352), należność w kwocie zł ______________________

pieczęć
U. W.

Podpis
upoważnionego urzędnika Urzędu Woj.

Str. 2.

Dzienne stawki opłat za przewozy doraźne wynoszą:

1) od	pojazdu	mechanicznego	posiadającego	od 7	do 14	miejsc	dla	podróżnych	8	zł
2) „	„	„	„	„ 15	„ 18	„	„	„	10	„
3) „	„	„	„	„ 19	„ 22	„	„	„	12	„
4) „	„	„	„	„ 23	„ 26	„	„	„	14	„
5) „	„	„	„	„ 27	„ 30	„	„	„	16	„
6) „	„	„	„	„ 31	„ 34	„	„	„	18	„
7) „	„	„	„	ponad	34	„	„	„	20	„

Karta nienależycie wypełniona lub samowolnie zmieniona będzie przez organ kontroli zatrzymana, a winny ulegnie karze na zasadzie art. 19 ustawy o P. F. D.

Karta niniejsza jest ważna tylko dla autobusu, na trasie i w czasie w niej oznaczonym.

Wzór Nr 2. **Załącznik** do Okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr 143.

Str. 1.

....dn. ....193...... r.
(Nazwa Urzędu Wojewódzkiego)

Nr..........................

KARTA KONTROLI.

Na przewóz doraźny (jednorazowy) autobusem
Nr.................... marki..
dokonywany przez..
z.. do..
przez ....
i z powrotem przez..
w dniu, dniach ....
wolny od opłat na rzecz P. F. D. w myśl art. 7 ust. (2) pkt. 5 ustawy o P. F. D.

Pieczęć
U. W.

....
Podpis upoważnionego urzędnika
Urzędu Wojewódzkiego

Str 2.

Doraźny przewóz osób nie podlega opłatom, gdy pojazd jest wynajęty w całości wyłącznie na potrzeby osoby lub instytucji wynajmującej.

Podnajmowanie przez tę osobę lub instytucję miejsc jest niedozwolone i podlega karze przewidzianej w art. 19 ustawy P. F. D.

Karta niniejsza jest ważna tylko dla autobusu na trasie i w czasie w niej oznaczonym

197.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 czerwca 1937 r. Nr 144 w sprawie opłaty P.F.D. przy przeniesieniu rejestracji pojazdu mechanicznego do innego województwa.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że w razie przerejestrowania pojazdu mechanicznego z jednego województwa do drugiego, bądź na Śląsk lub odwrotnie, sprawy wymiaru i pobierania na rzecz P.F.D. zarówno bieżących jak i zaległych opłat od tego pojazdu przejmuje Urząd Wojewódzki, do którego pojazd jest przerejestrowany, przy czym opłaty, tak bieżące, jak i zaległe, jakie będą przezeń pobrane nie podlegają przelewowi na konto Urzędu Wojewódzkiego, w którym pojazd poprzednio był zarejestrowany.

Aby uniknąć niejasności w księgach bierczych, Urząd Wojewódzki, do którego pojazd został przerejestrowany, dokonywa wymiaru umarzając równocześnie już uiszczone opłaty przez ich odpisanie za zaznaczeniem w uwagach, że opłatę uiszczono w Urzędzie Wojewódzkim w . . . ., i zawiadamiając o tym Urząd Wojewódzki, który przyjął opłatę.

Ten ostatni w razie otrzymania takiego zawiadomienia, nie może wykazywać na koncie płatnika żadnych nadpłat, jakie by mogły wyniknąć ze zwrotu znaków rejestracyjnych.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki Nr DR-20b XVI-1/1 z dn. 25 lipca 1934 r. i Nr DR-20b XVI-1/4 z dn. 29 stycznia 1935 r.

Nr DR-20-6/5.

198.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 4 czerwca 1937 r. Nr 145 w sprawie unieważnienia dowodu rejestracyjnego.

Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że w razie wycofania z ruchu pojazdu mechanicznego nie należy odbierać dowodu rejestracyjnego lecz jedynie kartę kontroli opłat, sam zaś dowód należy unieważnić nakładając na nim w miejscu przeznaczonym na uwagi Urzędu Wojewódzkiego, pieczątkę tej treści:

> Unieważniony.
> Tablice zwrócone dn..................................
> Zaległość P. F. D. na dzień..................................
> wynosi.................... zł .... gr.

W razie ponownego zarejestrowania pojazdu, jeżeli nie zachodzi potrzeba wystawienia nowego dowodu rejestracyjnego, pieczątkę tę należy zakreślić, dopisać: „Ponownie zarejestrowany dn. . . . . . . 193 . . r." i wydać nową kartę kontroli opłat.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki Nr DR-15-1/1 z dn. 22 września 1932 r. i Nr DR-160-14/2 z dn. 17 grudnia 1936 r.

Nr DR-160-5/2.

199.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 4 czerwca 1937 r. Nr 146 w sprawie zakładów i instytucji wolnych od opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Przy stosowaniu postanowień art. 11 pkt. 4 ustawy z dn. 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) mogą wyniknąć wątpliwości, czy pajazdy mechaniczne instytucyj: Polskiego Czerwonego Krzyża, Związku Strzeleckiego, Ligi Obrony Powietrznej Państwa, rejonowych komitetów Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego, Zakładu Doświadczalnego Uprawy Torfowisk, Związku Straży Pożarnej i Komunalnych Kas Oszczędności wolne są od opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego. Dlatego Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia jak następuje:

Pojazdy mechaniczne stowarzyszeń: „Polski Czerwony Krzyż" i „Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej", wobec niewymienienia tych stowarzyszeń w punkcie 4, powołanego wyżej artykułu ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym, nie są w zasadzie zwolnione od opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Ponieważ jednak stowarzyszenie „Polski Czerwony Krzyż" w myśl art. 60 prawa o stowarzyszeniach (Dz. U. R. P. Nr 94, poz.808) a stowarzyszenie „Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej" w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 20 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 90) zostały zaliczone do stowarzyszeń wyższej użyteczności publicznej i nadto posiadają szpitale lub pogotowia ratunkowe, t.j. instytucje wolne od opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego w myśl postanowień pkt. 4 art. 11 ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym, — przeto pojazdy mechaniczne Polskiego Czerwonego Krzyża oraz Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej, używane przez szpitale i pogotowia ratunkowe tych instytucji, są wolne od opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego jeżeli ich potrzeba do działalności tych szpitali i pogotowi zostanie stwierdzona w sposób, przewidziany w ust. (2) § 2 rozporządzenia z dn. 12 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397).

Od opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego wolne są także na podstawie art. 11 pkt. 2 Ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym, pojazdy mechaniczne rejonowych komi-

tetów Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego, gdyż komitety te nie posiadają odrębnej od Skarbu Państwa osobowości prawnej i nie prowadzą odrębnej gospodarki finansowej, lecz pokrywają wydatki z kredytów, przeznaczonych na wychowanie fizyczne i przysposobienie wojskowe, preliminowanych w odpowiednich częściach budżetu państwowego (§ 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 28 stycznia 1927 r. M.P. Nr 26, poz. 59), wskutek czego podpadają pod pojęcie władz. i urzędów państwowych.

Na tej samej podstawie prawnej podlegają zwolnieniu i pojazdy mechaniczne, stanowiące własność i zarejestrowane na rzecz Junackich Hufców Pracy (Komendy Junackich Hufców Pracy i podległe im wojewódzkie referaty J.H.P.). Jak wynika bowiem z przepisów Dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 września 1936 r. o służbie pracy młodzieży (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 515), Hufce te są utrzymywane z funduszów państwowych i spełniają pewien zakres czynności państwowych.

Oprócz tego wolne są od opłat na rzecz P.F.D. pojazdy mechaniczne Związku Straży Pożarnej, jeżeli właściwy powiatowy organ administracji ogólnej stwierdzi, że są one niezbędne do działalności straży pożarnej, t.j. instytucji wymienionej w art. 11 pkt. 4 Ustawy o P.F.D.

Natomiast pojazdy mechaniczne Związku Strzeleckiego, Zakładu Doświadczalnego Uprawy Torfowisk oraz komunalnych kas oszczędności, jako instytucji niewymienionych w art. 11 pkt. 4 ustawy o P.F.D., ani też ze względu na cel i charakter nie dających się zaliczyć do instytucji dobroczynnych—nie są wolne od opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego dla braku podstawy prawnej.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki Nr DR-20b XV-4/2 z dn. 20 stycznia 1936 r. i Nr DR-20b XI/ 8z dn. 21 września 1936 r.

Nr DR-20-6/1.

200.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 czerwca 1937 r. Nr 147 w sprwie opłat za samochody gdańskie.

Ministerstwo Komunikacji zarządza, aby od pojazdów mechanicznych osobowych i motocykli, zarejestrowanych w Gdańsku i wjeżdżających do Polski, nie pobierano za czasowy pobyt opłat, przewidzianych w § 7 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Skarbu z dn. 12 maja 1933 r. w sprawie wykonania Ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397) ze względu na stosowaną zasadę wzajemności.

Jednocześnie jednak Ministerstwo Komunikacji zaznacza, że również ze względu na wymienioną zasadę wzajemności—powyższe zwolnienie od opłat nie dotyczy ciężarowych samochodów gdańskich, za które przy wjeździe przez granicę Polso-Gdańską należy aż do dalszych zarządzeń pobierać po 15 zł rocznie od każdych 100 kg ciężaru własnego pojazdu.

W razie wjazdu do Polski zarejestrowanego w Gdańsku samochodu ciężarowego przez granicę polsko-niemiecką lub inną należy żądać okazania dowodu, że uiszczono wyżej wspomnianą opłatę roczną albo opłatę taką pobrać przy wjeździe, w przeciwnym zaś razie od ciężarowych samochodów gdańskich należy pobierać normalne opłaty za czasowy pobyt (§ 7 Rozp. z dn. 12 maja 1933 r. Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397).

W razie zmiany wartości guldena w stosunku do złotego, Urząd Wojewódzki jest upoważniony do zmiany stawki 15 zł za 100 kg w ten sposób, aby obciążenie pieniężne gdańskich samochodów w Polsce odpowiadało obciążeniu samochodów polskich na terenie W. M. Gdańska i aby różnica obciążania nie przenosiła 10%.

Jednocześnie tracą moc obowiązująca okólniki Nr DR-141/10 z dn. 7 lipca 1933 r. i Nr DR-15/25 z dn. 28 sierpnia 1933 r.

Nr DR-141/1

201.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 czerwca 1937 r. Nr 148 w sprawie opłaty na rzecz P.F.D. za samochody przedstawicielstw państw obcych.

Jak wynika z postanowień art. 11, pkt. 1, ustawy o P.F.D. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352), opłatom na rzecz P.F.D. nie podlegają służbowe pojazdy mechaniczne przedstawicielstw dyplomatycznych i konsularnych państw obcych, jak również samochody będące prywatną własnością osób, korzystających z prawa zakrajowości, lub zawodowych konsulów państw obcych i ich zawodowego personelu technicznego, jeżeli te osoby posiadają obywatelstwo państwa wysyłającego, pojazdy zaś są przeznaczone do służbowego użytku.

W sprawie wymienionego art. 11, pkt. 1, Ustawy zastrzeżenia co do stosowania zasady wzajemności, Ministerstwo Komunikacji zaznacza, stosowanie do wyjaśnień Ministerstwa Spraw Zagranicznych, że ponieważ wiele państw nie posiada instytucji Funduszu Drogowego, osoby, korzystające z prawa zakrajowości oraz konsulowie i urzędnicy konsularni muszą być zwalniani od opłat na rzecz Funduszu na mocy zasady immunitetu podatkowego, przyjętej przez powszechne międzynarodowe prawo zwyczajowe przez Ustawę z dn. 3 grudnia 1924 r. (Dz. U. R P. Nr 112, poz 993) oraz przez szereg konwencji konsularnych (Belgia, Bułgaria, Estonia, Francja, Jugosławia, Łotwa, Rumunia, Stany Ziednoczone Ameryki, Włochy, Związek Socialistycznych Republik Rad), bo należy na ogół przyjmować jako domniemanie, że wzajemność w zwal-

nianiu od opłat istnieje w Polsce w stosunku do wszystkich państw.

Dopiero w razie stwierdzenia, że pewne państwo nie zwalnia polskich przedstawicieli dyplomatycznych i konsularnych od takich samych lub podobnych opłat, jakimi są opłaty na rzecz P.F.D., Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia Ministerstwo Komunikacji o nieistnieniu wzajemności w stosunku do tego państwa, a Ministerstwo Komunikacji ze swej strony powiadamia o tym Urzędy Wojewódzkie, aby dać im podstawę do niezwalniania przedstawicieli tego państwa w Polsce od opłat na rzecz P.F.D.

Według wyjaśnień Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Aglii od opłat drogowych za samochody są zwalniani tylko szefowie placówek dyplomatycznych oraz attachés wojskowi, morscy i powietrzni, natomiast nie korzystają ze zwolnienia konsulowie zarówno zawodowi jak i honorowi ani pozostały personel dyplomatyczny.

Wobec tego w Polsce od opłat na rzecz P.F.D. wolny jest na zasadzie wzajemności jedynie Ambasador (lub Chargé d'Affaires) angielski, oraz angielscy Attachés wojskowi, morski i powietrzny.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki: Nr XI-4177 z dn. 22 października 1931 r., Nr DR-16-1/1 z dn. 12 sierpnia 1932 r. Nr DR-16-2/2 z dn. 14 października 1932 r. Nr DR-16-2 2 z dn. 29 lipca 1933 r. i Nr DR-16-2/3 z dn. 19 kwietnia 1934 r.

Nr DR-20-6/10.

202.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 czerwca 1937 r. Nr 149 w sprawie odsetek za zwłokę od zaległości P.F.D.

W myśl postanowień, art. 18, ust. (2), ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) opłaty nie uiszczone we właściwym terminie powinny być ściągane w trybie administracyjnym wraz z karami (odsetkami) za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi, przy czym kary (odsetki) i koszty mają być pobierane według stopy, obowiązującej przy uiszczaniu bezpośrednich podatków państwowych.

Wysokość odsetek za zwłokę określa obecnie Ustawa z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 88) i po wejściu jej w życie sraciły moc obowiązującą wszystkie poprzednie przepisy w sprawach przez nią uregulowanych (art. 13 ust. (1).

Co się tyczy sposobu obliczania kar (odsetek) od zaległości, to zgodnie z postanowieniami § 5, ust. (2), rozporządzenia z dn. 12 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397), kary (odsetki) za zwłokę w uiszczaniu zaległych opłat należy obliczać za czas od pierwszego dnia miesiąca lub kwartału, za który przypada opłata.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki Nr DR-20b IV-1/1 z dn. 5 lipca 1935 r. i Nr DR-20b-IV-1/2 z dn. 16 września 1935 r.

Nr DR-20-6/8.

203.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 11 czerwca 1937 r. Nr 150 w sprawie zarachowywania nadpłat.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że stosownie do postanowień art. 18, ust. (4), ustawy o P.F.D. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352), prawo żądania zwrotu niewłaściwie pobranych opłat przedawnia się po upływie roku od daty ich uiszczenia przy czym jednak bieg przedawnienia opłat wniesionych przed 1.IV. 1933 r. rozpoczyna się od dnia 1.IV. 1933 r., jako od daty wejścia w życie wspomnianego na wstępie postanowienia.

Jeśli jednak płatnik w ciągu okresów budżetowych 1931/32/33 wpłacił od pojazdu mechanicznego na rzecz P.F.D. więcej, aniżeli wynosił wymiar opłaty od tego pojazdu za wymienione okresy budetowe, a ciągłość konta danego pojazdu w księdze nie została przerwana, czyli pojazd nie został wycofany z ruchu, to Ministerstwo Komunikacji nie widzi przeszkód, aby powstała z tego powodu nadpłata została z urzędu zarachowana na poczet opłat za następne okresy budżeowe, jednak tylko od tego samego pojazdu.

Stosownie do powyższego wszelkie nadpłaty, figurujące w księdze bierczej na koncie danego pojazdu mechanicznego czy to za lata 1931/32/33, czy za lata późniejsze, powinny być z urzędu przenoszone z jednego okresu na drugi bez prośby płatnika i zarachowywane na poczet bieżących opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego. Jeśeli natomiast ciągłość konta danego pojazdu mechanicznego w księdze bierczej została przerwana. t.j. gdy pojazd wycofano z ruchu, gdy nastąpiła zmiana właściciela pojazdu lub zwolnienie pojazdu od opłat, to zwrot nadpłaty lub jej zarachowanie w księdze bierczej na poczet opłat od innego pojazdu, choćby tego samego właściciela, może nastąpić tylko na prośbę właściciela, ze ścisłym zachowaniem postanowień art. 18 ust. (4) ustawy o P.F.D.

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Nr DR-20b V-2/1 z dn. 29 lipca 1935 r.

Nr DR-20-6/4.

204.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 4 czerwca 1937 r. Nr 151 w sprawie opłaty na rzecz P.F.D. za pojazdy mechaniczne.

Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że stosownie do postanowień art. 12 ustawy o P.F.D. (Dz. U. R .P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) oraz § 5 rozporządzenia z dn. 12 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397) opłaty od pojazdów mechanicznych powinny być uiszczane za miesiąc lub kwarta, z góry, przy czym okresy krótsze od miesiąca liczy się za cały miesiąc. Wynika stąd, że uiszczający opłatę za miesiąc ma prawo używania pojazdu do końca tego miesiąca i może zwrócić dowód i znaki rejestracyjne dopiero pierwszego dnia następnego miesiąca bez żadnych dodatkowych opłat, byle w godzinach urzędowych. Jeżeli pierwszy dzień miesiąca przypada w niedzielę lub dzień świąteczny, lub gdy dwa dni świąteczne przypadają razem na początku miesiąca, to dowód i znaki rejestracyjne mogą być zwrócone po dniu lub dwóch dniach świątecznych bez dodatkowych opłat. To samo odnosi się do wydawania dowodu i znaków rejestracyjnych.

W pewnych przypadkach, np. jeżeli chodzi o komunikację autobusową, która ma być uruchomiona z pierwszym dniem miesiąca i jeżeli nie ma obawy nadużyć, dowód i znaki rejestracyjne mogą być wydane w przeddzień terminu uruchomeinia, chociażby pierwszy dzień miesiąca przypadał w dzień powszedni, pod warunkiem, że normalna eksploatacja pojazdu mechanicznego rozpocznie się dopiero dnia następnego.

We wszystkich wspomnianych przypadkach należy pierwszy dzień miesiąca uważać za pierwszy dzień kursowania pojazdu i za datę zarejestrowania pojazdu mechanicznego.

Jednocześnie Ministerstwo Komunikacji zaznacza, że przepis wspomnianego § 5 o uiszczaniu opłat od niezarobkowych pojazdów mechanicznych kwartalnie z góry należy rozumieć w sposób następujący: jeśli pojazd zarejestrowano w pierwszym miesiącu kwartału, to przy rejestrowaniu uiszcza się opłaty za cały kwartał tj. za wszystkie trzy miesiące; jeżeli jednak pojazd zarejestrowano w drugim lub trzecim miesiącu kwartału, to wobec postanowień art. 12, ust. (1), ustawy nie ma obowiązku uiszczenia przy rejestrowaniu opłat za cały kwartał, lecz w pierwszym przypadku (w razie zarejestrowania pojazdu w drugim miesiącu) — tylko za drugi i trzeci, a w drugim przypadku (w razie zarejestrowania w trzecim miesiącu) — tylko za trzeci miesiąc kwartału.

Powyższe zasady stosują się także przy zwracaniu opłat z powodu wycofania pojazdu przed upływem kwartału, za który uiszczono opłatę. Wycofanie pojazdu w drugim miesiącu kwartału uzasadnia zatem, w myśl art. 12, ust. (1), ustawy żądanie zwrotu uiszczonej opłaty tylko za trzeci miesiąc tego kwartału.

Jeśli natomiast wycofanie pojazdu nastąpi w trzecim miesiącu kwartału, nie zwraca się opłaty za ten miesiąc gdyż zgodnie z postanowieniami art. 12, ust. (1), obowiązek uiszczania opłaty ustaje dopiero z końcem miesiąca, w którym pojazd został wycofany z ruchu.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki: Nr DR-20b XVI-1/2 z dn. 12.XI 1934 r. i Nr DR-20b XV-1/3 z dn. 16 lutego 1936 r.

Nr DR-20-6/6.

205.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 kwietnia 1937 r. Nr 152 w sprawie premiowania pojazdów mechanicznych.

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o premiowaniu pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 546) przewiduje w art. 2 wypłacanie z P.F.D. premii tym posiadaczom pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych przed wejściem w życie Dekretu, którzy przedstawią zaświadczenia władzy wojskowej, że ich pojazdy odpowiadają specjalnym wymaganiom obrony Państwa.

Premie te nie mogą być jednak na razie wypłacane, gdyż art. 4, ust. (2), wspomnianego Dekretu znosi postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 21 października 1932 r. o premiowaniu pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 784), a więc i rozporządzenie z dn. 14 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 62 .poz. 464), które stanowiły podstawę do wydawania kuponów na premie z P.F.D. nowe zaś przepisy o wysokości i sposobie wydawania premii, które przewiduje dekret w art. 2 ust. (2), nie zostały dotychczas wydane.

Ponieważ władze wojskowe wydają i obecnie zaświadczenia stwierdzające, że dany pojazd odpowiada specjalnym wymaganiom obrony Państwa, premie zaś nie mogą być wypłacane z wyżej podanych powodów, to aby przyjść z pomocą posiadaczom takich pojazdów oraz uniknąć zwracania później uiszczonych wpłat, należy im odraczać termin płatności części należności P.F.D., w wysokości 60%, na podstawie § 31, ust. (1), rozporządzenia z dn. 12 maja 1933 r. w sprawie wykonania ustawy o P.F.D. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397) aż do czasu ogłoszenia rozporządzenia wykonawczego do Dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej. Z odroczenia mogą korzystać tylko posiadacze pojazdów, które, stosownie do wydanych zaświadczeń. ważnych na dany okres odpowiadają specjalnym wymaganiom obrony Państwa i były zarejestrowane przed wejściem w życie Dekretu, t.j. przed 4 grudnia 1935 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki' Nr DR-14/2 z dn. 5 maja 1936 r. i Nr DR-14/7 z dn. 22 września 1936 r.

Nr DR14/3.

206.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dn. 23 lutego 1937 r. Nr 153 w sprawie wymiany dowodów rejestracyjnych.

I Dowody rejestracyjne (łącznie z kartą kontroli opłat na P.F.D) na wszystkie zarejestrowane pojazdy mechaniczne należy sporządzić w okresie do 20 marca każdego roku i w tym terminie rozesłać je do właściwych starostw celem doręczenia. Właściciolom pojazdów mechanicznych zamieszkałym na terenie miasta, w którym się mieści siedziba Urzędu Wojewódzkiego należy doręczać dowody rejestracyjne bezpośrednio, a nie za pośrednictwem starostw.

Przesyłając dowody rejestracyjne do starostw należy jednocześnie zarządzić by starostwa rozpoczęły doręczanie dowodów z dniem 1 kwietnia i ukończyły to jak najprędzej. W związku z powyższym trybem zamiany dowodów na nowe, wydanie czasowych pozwoleń na kursowanie pojazdów należy ograniczyć do wyjątkowych przypadków, gdy natychmiastowe doręczenie właściwego dowodu rejestracyjnego jest z jakichkolwiek powodów niemożliwe.

II. Jednocześnie Ministerstwo Komunikacji zaznacza, że dla uniknięcia zwiększania się zaległości na P.F.D. należy w zasadzie odmawiać wydania nowego dowodu i karty kontroli opłat jak również zarządzić odebranie tablic rejestracyjnych tym płatnikom którzy w dniu 1 kwietnia posiadają zaległości powstałe w okresie poprzednim. Rozkładanie spłaty tych zaległości na raty należy stosować tylko w tych wypadkach, o ile płatnik istotnie nie może uregulować zaległości jednorazowo i nie zachodzi obawa, że zobowiązanie co do spłacania zaległości na raty nie będzie dotrzymane. Nie dotyczy to zaległości z okresów wcześniejszych, które i nadal mogą być spłacane w ustalonych przez Urząd Wojewódzki (Komisariat Rządu na m. st. Warszawę) ratach, przy pomocy dodatkowych kart kontroli opłat zaległych.

III. W celu uniknięcia konieczności przepisywania danych, zamieszczonych w dowodzie rejestracyjnym nowy dowód ważny będzie bezterminowo. Przedłużenie ważności dowodu rejestracyjnego odbywa się corocznie przez wydanie karty kontroli opłat P.F.D., ważnej na przeciąg jednego roku budżetowego. Karta kontroli opłat służy ponadto do potwierdzenia uiszczenia należnych opłat na rzecz P.F.D. z tytułu art. 6 i 7 ustawy o P.F.D. (Dz. U. R. P. z r. 1933 Nr 45, poz. 352). Potwierdzanie wpłat dokonywują jak dotychczas urzędy pocztowe (P.K.O.) przy wpłacie, bądź władze administracji ogólnej, przy okazaniu „potwierdzenia dla wpłacającego" przez odciśnięcie pieczęci i podpis urzędnika potwierdzającego w kolejnej wolnej rubryce karty kontroli opłat. Dokonanie potwierdzenia w karcie kontroli opłat powinno być zaznaczone na odcinku przedstawionego przekazu P.K.O. Zaznacza się, że nowy dowód rejestracyjny posiada dwa miejsca na numer rejestracyjny (stary i nowy) i 3 miejsce na kategorię wojskową w celu umożliwienia zaznaczenia zmiany przy wymianie dotychczasowych tablic rejestracyjnych na tablice nowego wzoru oraz zaznaczenie kategorii wojskowej.

O przeprowadzeniu wszelkich zmian w dowodzie rejestracyjnym należy czynić odpowiednie wzmianki w miejscu, przeznaczonym na uwagi Urzędu Wojewódzkiego.

Nadto Ministerstwo Komunikacji w celu ułatwienia prowadzenia rachunkowości P.F.D. prosi aby w razie czasowego wycofania pojazdu z ruchu nie wydawać w ciągu 6 miesięcy zwróconych tablic rejestracyjnych na inny pojazd, rezerwując je dla tego samego pojazdu.

Nr DR-160-8/1.

Wzór Nr 1.

Załącznik do Okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr 153.

Str. 1.

URZĄD WOJEWÓDZKI ....

DOWÓD REJESTRACYJNY

ważny tylko z kartą kontroli opłat P. F. D.

....
(rodzaj pojazdu mechanicznego)

marka fabryczna ....

model (typ) ....

ciężar własny .... kg

nośność .... osób: .... kg

ciężar całkowity .... kg

Nr silnika .... ; Nr podwozia ....

Kategoria wojskowa

Zarejestrował p. ....
(nazwisko i imię)

....

Pojazd dopuszczony jest do ruchu na drogach publicznych R. P. ze znakiem rejestracyjnym

(adres i zmiany)	(miejsce garażowania i zmiany)
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....

M. K. Nr 76 – Kol.
Dowód rejestracyjny zarobkowy

Str. 2.

OBLICZENIE OPŁAT NA P. F. D.

Należność z tytułu Ustawy o P. F. D. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45 poz. 352) wynosi:

z art. 6 zł .... gr ....

z art. 7 zł .... gr ..... ; zł .... gr ..... ; zł .... gr ....

....

razem zł .... gr ; zł .... gr ; zł .... gr ....

....

płatne na konto czekowe P. K. O. Nr ....

Pieczęć Urzędu Wojewódzk.

....
dn. .... 193 .... r.

Za Wojewodę

....
(podpis upoważnionego urzędnika)

OGLĘDZINY TECHNICZNE	
Wyznaczono na dz. .... 193 .... r.	Dokonano dn. .... 193 .... r. .... (podpis)
Wyznaczono na dz. .... 193 .... r.	Dokonano dn. .... 193 .... r. .... (podpis)
Wyznaczono na dz. .... 193 .... r.	Dokonano dn. .... 193 .... r. .... (podpis)

Str. 3.

Pojazd jest przeznaczony do zarobkowego przewozu

osób-towarów ....

....

na podstawie koncesji Nr ....

ważnej do dn. .... 193 ...... r.

Uwagi Urzędu Wojewódzkiego

Str. 4.

POUCZENIE.

1) Kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest okazywać dowód rejestracyjny wraz z kartą kontroli opłat na każde żądanie funkcjonariuszów policji państwowej, służby drogowej i urzędów gminnych.

2) Właściciel pojazdu, t. j. osoba, na którą pojazd jest zarejestrowany obowiązany jest: a) najdalej w ciągu 14-stu dni zawiadomić powiatową władzę administracji ogólnej, w której okręgu znajduje się miejsce stałego postoju, o wszelkich okolicznościach, wywołujących zmianę danych, zamieszczonych w dowodzie rejestracyjnym, b) przerejestrować pojazd w ciągu dni 14-stu w razie obrania miejsca stałego postoju dla pojazdu w innym województwie i c) zwrócić dowód i znaki rejestracyjne w razie wycofania pojazdu z ruchu.

3) W razie zmiany właściciela pojazdu mechanicznego, poprzedni właściciel winien bezzwłocznie przedstawić dowód i znaki rejestracyjne właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

4) **Dowód rejestracyjny traci ważność, jeżeli nie uiszczono należnej opłaty na P. F. D we właściwym terminie, co nie zwalnia od obowiązku dalszego uiszczania opłat, do czasu zwrotu lub odebrania dowodu i znaków rejestracyjnych.**

5) Dowód rejestracyjny nieważny ulega zatrzymaniu przez organa kontroli.

6) Organ kontroli, zatrzymując dowód rejestracyjny, powinien wydać pokwitowanie z jednoczesnym upoważnieniem na przejazd pojazdem mechanicznym w określonym terminie do miejsca stałego postoju oraz wskazać gdzie i w jakim czasie dowód rejestracyjny może być odebrany przez właściciela.

7) Dowód rejestracyjny, zatrzymany z powodu niezapłacenia w terminie opłat P. F. D może być zwrócony dopiero po uiszczeniu tych opłat.

8) Za używanie pojazdu bez dowodu rejestracyjnego lub z dowodem rejestracyjnym nieważnym, właściciel pojazdu i kierowca podlegają karze administracyjnej grzywny do wysokości 1000 zł lub karze aresztu do 6 tygodni, albo obu tym karom łącznie.

9) W razie zmiany osoby, na którą pojazd jest zarejestrowany, przerejestrowanie może nastąpić dopiero po uiszczeniu należnej opłaty od odnośnego pojazdu mechanicznego.

10) Opłacie podlega pojazd mechaniczny za czas od początku miesiąca, w którym został dopuszczony do ruchu przez wydanie dowodu i tablic rejestracyjnych, do końca miesiąca, w którym został wycofany z ruchu przez zwrot tablic rejestracyjnych.

11) Termin uiszczenia opłaty upływa z pierwszym dniem miesiąca dla pojazdów zarobkowych lub kwartału dla pojazdów niezarobkowych, za który opłata przypada.

12) Potwierdzenie uiszczenia opłaty na P. F. D. od pojazdów, którym przysługują premie na mocy Dekretu Prezydenta R. P z dn. 3 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 88 poz. 546) uskutecznia władza administracji ogólnej na zasadzie potwierdzenia wpłaty przez P. K. O. oraz ważnego kuponu premiowego.

13) Jeżeli, oprócz zasadniczej karty kontroli opłat wydano dodatkową kartę kontroli opłat zaległych, wówczas ważność dowodu rejestracyjnego uzależnia się również od terminowego uiszczenia rat opłat zaległych.

14) W razie zgubienia lub zniszczenia dowodu rejestr. za wydanie nowego dowodu będzie pobierana opłata w wysokości 2 zł.

Wzór Nr. 2.

Załącznik do Okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr 153.

Str. 1.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

DOWÓD REJESTRACYJNY

ważny tylko z kartą kontroli opłat P. F. D.

....
(rodzaj pojazdu mechanicznego)

marka fabryczna ....

model (typ) ....

ciężar własny .... kg

nośność .... osób; .... kg

ciężar całkowity .... kg

Nr silnika .... ; Nr podwozia ....

Kategoria wojskowa

Zarejestrował p. ....
(nazwisko i imię)

....

Pojazd dopuszczony jest do ruchu na drogach publicznych R. P. ze znakiem rejestracyjnym

....	....
(adres i zmiany)	(miejsce garażowania i zmiany)
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....

M. K. Nr 75 — Kol.
Dowód rejestracyjny niezarobkowy

Str. 2.

OBLICZENIE OPŁAT NA P. F. D.

Należność z tytułu Ustawy o P. F. D. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45 poz. 352) wynosi:

z art. 6 zł .... gr ....

płatne miesięcznie / kwartalnie po zł .... gr ....

na konto czekowe P. K. O. Nr ....

.... dn. .... 193 .... r.

Pieczęć Urzędu Wojewódzk.

Za Wojewodę

....
(podpis upoważnionego urzędnika)

Str. 3.

Uwagi Urzędu Wojewódzkiego

Str. 4.

POUCZENIE.

1) Kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest okazywać dowód rejestracyjny wraz z kartą kontroli opłat na każde żądanie funkcjonariuszów policji państwowej, służby drogowej i urzędów gminnych.

2. Właściciel pojazdu, t. j. osoba, na którą pojazd jest zarejestrowany, obowiązany jest: a) najdalej w ciągu 14-stu dni zawiadomić powiatową władzę administracji ogólnej, w której okręgu znajduje się miejsce stałego postoju, o wszelkich okolicznościach, wywołujących zmianę danych, zamieszczonych w dowodzie rejestracyjnym, b) przerejestrować pojazd w ciągu dni 14-stu w razie obrania miejsca stałego postoju dla pojazdu w innym województwie i c) zwrócić dowód i znaki rejestracyjne w razie wycofania pojazdu z ruchu.

3) W razie zmiany właściciela pojazdu mechanicznego, poprzedni właściciel winien bezzwłocznie przedstawić dowód i znaki rejestracyjne właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

4) **Dowód rejestracyjny traci ważność, jeżeli nie uiszczono należnej opłaty na P. F. D. we właściwym terminie, co nie zwalnia od obowiązku dalszego uiszczania opłat, do czasu zwrotu lub odebrania dowodu i znaków rejestracyjnych.**

5) Dowód rejestracyjny nieważny ulega zatrzymaniu przez organa kontroli.

6) Organ kontroli, zatrzymując dowód rejestracyjny, powinien wydać pokwitowanie z jednoczesnym upoważnieniem na przejazd pojazdem mechanicznym w określonym terminie do miejsca stałego postoju oraz wskazać gdzie i w jakim czasie dowód rejestracyjny może być odebrany przez właściciela.

7) Dowód rejestracyjny, zatrzymany z powodu niezapłacenia w terminie opłat P. F. D. może być zwrócony dopiero po uiszczeniu tych opłat.

8) Za używanie pojazdu bez dowodu rejestracyjnego lub z dowodem rejestracyjnym nieważnym, właściciel pojazdu i kierowca podlegają karze administracyjnej grzywny do wysokości 1000 zł lub karze aresztu do 6 tygodni, albo obu tym karom łącznie.

9) W razie zmiany osoby, na którą pojazd jest zarejestrowany, przerejestrowanie może nastąpić dopiero po uiszczeniu należnej opłaty od odnośnego pojazdu mechanicznego.

10) Opłacie podlega pojazd mechaniczny za czas od początku miesiąca, w którym został dopuszczony do ruchu przez wydanie dowodu i tablic rejestracyjnych, do końca miesiąca, w którym został wycofany z ruchu przez zwrot tablic rejestracyjnych.

11) Termin uiszczenia opłaty upływa z pierwszym dniem miesiąca dla pojazdów zarobkowych lub kwartału dla pojazdów niezarobkowych, za który opłata przypada.

12) Potwierdzenie uiszczenia opłaty na P. F. D. od pojazdów, którym przysługują premie na mocy Dekretu Prezydenta R. P. z dn. 3 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 88 poz. 545) uskutecznia władza administracji ogólnej na zasadzie potwierdzenia wpłaty przez P. K. O. oraz ważnego kuponu premiowego.

13) Jeżeli, oprócz zasadniczej karty kontroli opłat wydano dodatkową kartę kontroli opłat zaległych, wówczas ważność dowodu rejestracyjnego uzależnia się również od terminowego uiszczenia rat opłat zaległych.

14) W razie zgubienia lub zniszczenia dowodu rejestr. za wydanie nowego dowodu będzie pobierana opłata w wysokości 2 zł.

Wzór Nr 3.

Załącznik do Okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr 153.

Str. 1.

URZĄD WOJEWÓDZKI ....

KARTA KONTROLI OPŁAT

pojazdu mechanicznego

na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego

ważna na okres 1937/1938

tylko przy jednoczesnym okazaniu dowodu rejestracyjnego

Pieczęć Urzędu Wojewódzk.

Za Wojewodę

....
(podpis upoważn. urzędnika)

......................., dn. .... 193 .... r.

POUCZENIE

1. Opłata może być uiszczona tylko w wysokości całej kwoty kwartalnej lub miesięcznej, oznaczonej na odwrotnej stronie niniejszej karty.
2. Opłatę uiszcza się za pomocą specjalnego blankietu nadawczego P.K.O., który wręcza się wraz z niniejszą kartą urzędnikowi pocztowemu (P.K.O.) przyjmującemu wpłatę.
3. Urzędnik przyjmujący wpłatę, niezależnie od wydania „potwierdzenia wpłaty" odciśnie datownik pocztowy (pieczęć P.K.O.) i umieści swój podpis w kolejnej wolnej rubryce Karty Kontroli Opłat przy opłacie miesięcznej, a w kolejnych trzech wolnych rubrykach przy opłacie kwartalnej.

Opłata na rzecz P. F. D. za pojazd ze znakiem rejestracyjnym (dalszy ciąg na odwrocie)

M. K. Nr 77—Kol
Karta Kontroli Opłat.

Str. 2.

.... wynosi $\frac{\text{miesięcznie}}{\text{kwartalnie}}$ zł .... gr ....

Potwierdzenie wpłaty. Notatki kontroli.

	za kwiecień 1937 r.		za październik 1937 r.
	za maj 1937 r.		za listopad 1937 r.
	za czerwiec 1937 r.		za grudzień 1937 r.
	za lipiec 1937 r.		za styczeń 1938 r.
	za sierpień 1937 r.		za luty 1938 r.
	za wrzesień 1937 r.		za marzec 1938 r.

Wzór Nr 4.

Załącznik do Okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr 153.

Str. 1.

DODATKOWA KARTA KONTROLI OPŁAT

Opłat Zaległych Państwowego Funduszu Drogowego

od pojazdu mechanicznego rejestr. Nr. ....

....
(Nazwa władzy wymiarowej)

Zaległość na dzień.................... 193.... r.

wynosi zł .... płatna w ratach

miesięcznych po zł .... gr ....

na konto czekowe P. K. O. Nr.

M. P. .... dn. .... 193 .... r.

....
(podpis władzy wymiarowej)

Termin zapłaty upływa z dniem pierwszym każdego miesiąca

Potwierdzenie zapłacenia raty

za kwiecień 1937 r.	za czerwiec 1937 r.
za maj 1937 r.	za lipiec 1937 r.

M. K. Nr 77 — Kol.
Dod. karta kontr. opł. P. F. D

Str. 2.

Potwierdzenie zapłacenia raty

za sierpień 1937 r.	za grudzień 1937 r.
za wrzesień 1937 r.	za styczeń 1938 r.
za październik 1937 r.	za luty 1938 r.
za listopad 1937 r.	za marzec 1938 r.

O S T R Z E Ż E N I E

1. Niepłacenie w terminie raty miesięcznej powoduje nieważność dowodu rejestracyjnego, co nie uwalnia od obowiązku dalszego uiszczania opłat do czasu spłaty zaległości.
2. Karta niniejsza bez dowodu rejestracyjnego jest nieważna.

207.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 18 czerwca 1937 r. Nr 154 w sprawie umorzeń i ulg w zaległościach z wymiarów 1931/32 i 1932/33.

Na podstawie art. 23 ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) wydany był okólnik Nr DR-20-1/9 z dn. 31 lipca 1933 r. o umarzaniu części zaległych opłat na rzecz P.F.D. z wymiarów 1931/2 i 1932/3 r. przyznawania ulg w opłatach bieżących, oraz rozkładanie na raty spłaty pozostałej części zaległości.

Ponieważ od daty wydania wspomnianego okólnika upłynęło przeszło 3 lata nie odpowiada on już obecnym potrzebom.

Aby ułatwić pracę przez zmniejszenie ilości stosowanych okólników, niniejszym unieważnia się okólnik Nr DR-20-1/9 z dn. 31 lipca 1933 r. oraz wydane w związku z nim późniejsze okólniki: Nr DR-20-1/11 z dn. 18.IX. 1933 r. Nr DR-20-1/13, z dn. 19.X. 1933 r., Nr DR-20-1/21, z dn 23. XI. 1933 r., Nr DR-20-b X-17/1, z dn. 17.I. 1934 r. Nr DR-20-3/4, z dn. 12.VII. 1934 r. i Nr DR-20/2 z dn. 18.VII. 1935 r.

Natomiast pozostawia się nadal w mocy przewidziane w wymienionych wyżej okólnikach zwolnienie od odsetek za zwłokę w stosunku do dotychczas nie spłaconych zaległości w opłatach wymierzonych w 1931/32 i 1932/33 r., których spłata rozłożona została na raty na podstawie okólnika Nr DR-20-1/9 z dn. 31 lipca 1933 r., pod warunkiem terminowego uiszczania rat. W razie niezapłacenia raty w terminie zaległości te powinny być jednak i nadal ściągane ze wszystkimi odsetkami za zwłokę, jeżeli ze względu na warunki materialne płatnika, Urząd Wojewódzki, lub Komisariat Rządu na m. st. Warszawę, nie uzna poprzednio ustalonych rat za zbyt wysokie i nie ustali niższych rat i nowych terminów spłaty.

Nr DR-20-6/7.

208.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 sierpnia 1935 r. w sprawie umarzania zaległych opłat Państwowego Funduszu Drogowego.

Do

wszystkich Panów Wojewodów z wy- z wyjątkiem Pana Wojewody Śląskiego oraz do Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Na podstawie rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Skarbu z dnia 20 lipca 1935 r. o umarzaniu nieściągalnych opłat na Państwowy Fundusz Drogowy (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 371) Panowie Wojewodowie (Pan Komisarz Rządu m. st. Warszawy) mogą umarzać w całości lub w części, w porozumieniu z właściwymi dyrektorami Izb Skarbowych, nieściągalne opłaty na Państwowy Fundusz Drogowy, wymierzone na podstawie ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 81) za lata budżetowe 1931/32 i 1932/33, jeżeli zaległość płatnika nie przekracza kwoty 1.000 zł.

Na podstawie § 31 ust. (1) rozporządzenia Ministra Komunikacji i Skarbu z dnia 12 maja 1933 r. wydanego w porozumieniu z ministrem Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397), Panowie Wojewodowie (Pan Komisarz Rządu m. st. Warszawy) mogą umarzać nieściągalne opłaty za lata budżetowe 1933/34, 1934/35 i następne bez ograniczenia.

Celem ujednostajnienia trybu postępowania przy umarzaniu nieściągalnych opłat Ministerstwo Komunikacji udziela w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu następujących wskazówek.

Nieściągalne opłaty za lata budżetowe 1933/34, 1934/35 i następne mogą być umarzane również tylko w porozumieniu z właściwym Dyrektorem Izby Skarbowej.

Umarzane mogą być jedynie opłaty nieściągalne t.j. opłaty, co do których wyczerpano środki egzekucyjne, albo powiatowa władza administracji ogólnej stwierdziła, że odnośny płatnik rzeczywiście nie posiada żadnego majątku. Ponieważ jednak u wielu płatników zachodzi możliwość poprawy stosunków majątkowych, przeto nie byłoby wskazanem zadawalać się jednorazowym tylko przeprowadzeniem egzekucji, lecz należy w takich wypadkach t.j. gdy można spodziewac się poprawy stosunków majątkowych i zarobkowych dłużnika, a koszty ponownych egzekucyj nie będą przewyższać zaległej sumy, egzekucję powtarzać w ciągu następujących po sobie trzech lat, mniej więcej co roku. Dopiero gdyby kilkakrotna egzekucja nie dała pozytywnego wyniku, a dochodzenia przeprowadzone przez powiatową władzę administracji ogólnej wykazały, że płatnik, zalegający z opłatami, nie posiada majątku i nie można spodziewać się poprawy jego sytuacji majątkowej, należy uzyskać zgodę właściwego Dyrektora Izby Skarbowej na umorzenie zaległej opłaty.

Wnioski o umorzenie opłat można przesyłać Izbie Skarbowej zbiorowo, obejmując jednak jednym aktem nie więcej niż 10 spraw. Wnioski należy przesyłać z aktami postępowania, zmierzającego do ściągnięcia zaległych opłat dołączając w razie zbiorowego wniosku, odpowiedni spis spraw.

Jeśli chodzi o umorzenie zaległych opłat za lata 1931/32 i 1932/33, wynoszących w stosunku do jednego płatnika kwotę wyższą niż 1.000 zł, odpowiednie wnioski należy przedkładać Ministerstwu Komunikacji, po przeprowadzeniu wyżej podanego postępowania, zmierzającego do ściągnięcia zaległości. Dla każdej

sprawy należy przedstawić osobny wniosek, dołączając do niego akta sprawy.

Nadmienia się przytym, że niezależnie od powyższego należy w każdym przypadku badać i stwierdzać, czy zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr 45 z 1933, poz. 352) oraz z § 18 ust. (4) i § 25 rozporządzenia z dn. 15 stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 55) odebrano od opieszałego płatnika dowód i znaki rejestracyjne.

Nr OP. VII-34-9/35.

209.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 14 listopada 1935 r. w sprawie przerejestrowania pojazdów mechanicznych na nowonabywców w związku z opłatami na P.F.D.

Do

Panów Wojewodów (Pana Komisarza Rządu m. st. Warszawy) z wyjątkiem Wojewody Śląskiego.

Liczne przedstawiane Ministerstwu Komunikacji, odwołania od orzeczeń Urzędów Wojewódzkich dowodzą, że niektóre Urzędy Wojewódzkie mylnie interpretują w praktyce § 6 ustęp 4 rozporządzenia z dnia 12 maja 1933 r. w sprawie wykonania ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397). Zauważono mianowicie, że przy zmianach osób, na które pojazdy mechaniczne są zarejestrowane, żąda się od nowonabywców przed przerejestrowaniem na nich pojazdów uiszczenia zaległych opłat, ciążących na osobach, na które pojazdy poprzednio były zarejestrowane i to niejednokrotnie opłat ciążących na kilkunastu osobach wstecz. Zdarzyło się nawet, że nowonabyca zapłacił, ile żądano, a potem okazało się, że pierwotne obliczenie było mylne i po przerejestrowaniu zażądano dopłaty, stawiając nowonabywcę w sytuacji nieoczekiwanej.

Takie postępowanie nie znajduje prawnego uzasadnienia w § 6 ustęp 4 powołanego rozporzdązenia, albowiem przepis ten nie zawiera nakazu **żądania** od nowonabywcy pojazdu mechanicznego opłat należących się w myśl art. 12 ust. (1) ustawy z 3.II. 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz U. R. P. Nr 45, z 1933r. poz. 352) od osób, na które (poprzednio) pojazd był zarejestrowany. Już okólnikiem Ministerstwa Komunikacji z dnia 4 maja 1935 r. Nr O.P. VII-49-19/34 wyjaśniono, iż jeśli osoby, na które poprzednio pojazd był zarejestrowany, nie uiściły ciążących na nich opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, to okoliczność ta ma jedynie ten skutek, że do czasu uiszczenia należnych od tych osób opłat, pojazd mechaniczny nie może być zarejestrowany na nowonabywcę. Zaległe opłaty należy przeto pobierać od osób do zapłaty obowiązanych i w razie potrzeby użyć do tego wszelkich prawnych środków, jakie stoją do dyspozycji. Nowonabywcy należy tylko odmówić przerejestrowania pojazdu do czasu uiszczenia zaległych opłat przez osoby obowiązane do ich uiszczenia, chyba, że nowonabywca, chcąc wcześniej uzyskać przerejestrowanie pojazdu na swoje imię, sam dobrowolnie uiści zaległe opłaty, w zastępstwie, osób, na których one ciążą.

Nr OP. VII-49/7.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 78, tel. 552.00, wewn. 127.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 40.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 91982. 19.VII.37. 8400.